

Mavi Nihani

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

03.08.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mavi Nihani

Eserleri:

Adam

Bırakıp gitti adam.
Kadının gönlünü, kalbini almadan
Küçüklerin gözlerine bakıp
Saçlarını okşamadan
Öyle ansızın
Öyle apansız
Zamansız...
Daha yelkovan akrebe doymadan

Yine dönüp gelir miydi?
Al yanaklardan özrünü diler miydi?

Mavi Nihani

Ağustos B6ceği Diyor ki

Ŗ6yle sırt 6st6
Yatsam diyorum
G6zlerim arŖta,
Ruhum bambaŖka bir diyarda.
Dalsam hayallere
Akıp gidecek kederim
Biliyorum...

Ŗimdi sen de
Hadi oradan be diyeceksin
Kulağımın dibinde...

Ben de
Kozasında sevdasını bulmuŖ
Bir kelebek gibi
T6m 6mr6m6
Birazcık uğmak için
Versem diyorum...

Mavi Nihani

Amca

Seni kolilere gizlediğin
Kitaplarda okudum
İflah olmaz romantiksin değil mi?
Çocukluğumdan bana uzanıyor
Hala kulaklarım çınlıyor
Duyuyorum
Beni tyyü bozuk diye sevdiğini

Yanında küçük sessiz çocuğum
Bir kaybolup bir var olan soluğum
Hayat yokuşunda verdin elini
Beni adamdan daha çok sevdim.

Mavi Nihani

Beddua

Gelecek boğmaksa ellerinle
bir çocuk gülüşü daha
Kahrolsun kör alem
Tutuşsun tüm evren
Varoluş kül olsun...

Mavi Nihani

Bedel

Her Şey karŐılıklı diyorlar.
Bir koyar beş mi alırsın?
Emek dediĐin nedir ki kűçűmsűyorlar.
Tarifesi var tűm dűzenin.
Beş koyar kaoslara koŐarsın...

Bir bedeli varmış insan olmanın.
Erkek, kadın olmanın.
Siyah, beyaz olmanın.
Tűrk yada Rus olmanın.
Çocuk olmanın bile
Bir bedeli varmış...
Canını nereye koysan
Kimden neyi alırsın?

Tahvil edilmiŐ tűm yaŐamlar.
Bilmem kaç nesillik travmalar kuçağında.
Gelecek dediğin karanlığın tuzağında.
Çırpındıkça yükselen duvarlar.
AŐlında bakarsan tűm hakikat
Göz bebeğine dokunan ışıklar kadar uzağında.

Mavi Nihani

Bellek

Kulaklarımda notalar
Bir de tırnak izi kaldı gampodan
Deniz gözlü fark etti içimdeki maviyi
Örselenmiş yüreğim, nefesimde tuttuğum acılar
Burkuldu birer birer
üflediğim flütten
Kağıtlara yaktığım belleği....

Mavi Nihani

Ben

Bende güneş gibi
Bir geceden
Ortanca
Dünyaya doğdum.
Silik sessiz bir adamla
Sevginin kucağında
Kadının kollarında yoğruldu...

Ölmeye başladım ben de
Daha doğduğumda
Gözlerimde karanlığın korkunç varlıkları
Rüyalarımda cennetten yoksulluklar
Kulaklarıma iki yüzlü masallar fısıldadılar...

Mavi Nihani

Beşerin Dergahı

Bir şey arıyorum beşerin dergahında
İçimde bir his var ona tapıyorum
Daldım karanlığın kör cehaletine
Hakikat gözlerde ya
Aslında ona yıldız yıldız bakıyorum.

İradem çatlıyor kadının varlığında
Adam olmaz diyor
Varoluş emanet edilmez ona
Denizlerinde büyümüş
Kollarında süzölmüş
Göğsünde can bulmuş insanlık
Farkında değil
İhanet ediyor kendi yarısına...

Mavi Nihani

Bir ocuğun Anıları

Kafası kırık
Gözü kanayan bir ocuktum
Ağabeyimin zulmüyle
Kardeşimin duasıyla kudurdum
Bir de ağzıma elektrik kablosu
Parmaklarımı koca motorun
Boyumdan büyük dişlisine soktum
Öğrendim tabi dünyanın kaç bucak olduğunu

Hastalıklarımın ardı arkası kesilmedi
Bitmedi her seferinde yediğim iğneler
Yatakların altına saklanmamda yetmedi
Köşe bucak kaçmalarımda
Hastane kokuları burnumdan
Bir türlü silinmedi

Ama kardeşim sende ocuktun hani
Hiç düşünmedin mi?
Kalbin sevgi dolu
İmkânsız diye bir şey yok
Dünyayı yemekten önce kurtarır
Küslüğü bitirir yatmadan önce
Sabaha
Her şeye yeniden başlamadın mı hiç?

Mavi Nihani

Çocuk (Gazze'de Ölen Çocuklara)

Neredesin?
Melekleri anlatan masallar
Yıldızlara gülümseyen göz bebeğine
Yağıyor öfke!
Bağrına kin saplanıyor.
Ölüyor küçücük avuçlarında
Oyunları daha bitmemiş oyuncaklar
Neredesin?

Kapaklanmış göğsüne toprağın
Acıdan solan gözleri soruyor neden diye
Kulağına fısıldıyor topraktan kucakta
Yarin de, annen de, baban da benim diyor
Sen bilmezsin büyükler hain
Merhamet yüreklerde son damla

Biliyorum...
Dudak büker küsersin tüm aleme
Beklersin yine de başını okşayıp sevsin
Silsin yanaklara boca olmuş göz yaşlarını
Versin gözlerinden zorla çaldığı ışıklarını

Bekleme çocuk...
Gel sarayım seni sımsıcak
Ver son nefesini bağrına
Biz dalalım yarım kalmış oyunlarına...

Gelecek boğmaksa ellerinle
bir çocuk gülüşü daha
Kahrolsun kör alem
Tutuşsun tüm evren
Varoluş kül olsun...

Mavi Nihani

Çocukluğum

Kaydı işte hayatım
Bu ince buz üstünde
Fakında olmadığım alevlerin uzağında
Kendim ile buluştuğum oyunlarımda
Henüz tutuşmamış
Kâğıttan yüreğim...

Mavi Nihani

Dalgın

Gökyüzü masmavi
Pırıl pırıl deniz
boncuk boncuk.
Yaşamak
işte bu anlarda gizli mutluluk!

Kesin biri ölecek.
Var olmak nedir?
Can verdiğinde öğrenecek...

Tenime rüzgar dokunuyor hafiften
Dindiriyor içime sığmayan ürpertiği
Yaşamak kanımda kol geziyor
Ölüm kozasına bir daha dönmeyen kelebek gibi...

Gökyüzü masmavi
Işıl ışıl deniz
boncuk boncuk.
Ölüm
işte bu anlarda unutulmuş sevimsiz çocuk.

Mavi Nihani

Dürdane

Helva kokulum benim.
Soğuşunda soğuşu cecan dağında
Önünden ırmaklar akar tandır ocağında
Ağır ağır demlediğın çaylar gibi
Artık sonuna geldin yolunun
Karlı Palandöken yokuşlarında...

Soğuk baharlardı han vadisine inen
Işığın doyamadığı yemyeşil çayırlarında
Hani yolunu gözleyen buzağuların vardı
Her yılım kasıma vardığında
İşte bende seni öyle özleyeceğim.

Mavi Nihani

Eksik

Dalgaların okşadığı sırtını
Kumsalın çakılları okşuyor artık.

Hasretin bir kumsal ötede ya yaşlı taka
Ahhh...
Dizlerim olsa çökerim denizlerin dibine diyor.
Kırık bir kalp,
Dökük bir boya
ve yönü belirsiz bir dümen...

Mavi Nihani

Erkal

İçimde bir parça arabesk filizlendi ya
Bazen onun gibi seviyorum
İlginç yüreğimde öyle sızlıyor bazen
Ne yaptın bana be kara oğlan
Hakikaten yaralarımınla içime öyle kanıyorum

Dediğin gibi sırlıslıkam seviyorum
Melodilerinle yumrukladığın göğsümde
Kalbime akan nehirlerde Pertevi görüyorum
Ne yaptın bana be oğlum
Haberin yok senin
Her aklıma düştüğünde
Beni nasıl yaktığına şaşıyorum...

Mavi Nihani

Erzurum

Köşk, yenişehir, son durak var mı inen
Ne çok yolculuğa çıktım soğuşunda
Sanki masal diyarında kara tren
Bir gelen bir giden olduk hayat girdabında

Mavi Nihani

Hakikat

Bilmez hayat
Azraile can vermeyi.
Hasret!
Sonsuzluk meleğine asırlık çınar.
Ruhunu
Kemikler ardından
Biçtiğinde ölümün soğuk hançeri.
Kim bilir belki
Hiç olup gitmektir hakikat...

Mavi Nihani

Hiç

Burktukça burkuyor alem zihnimi tutmuş
Bu yıldız tozu zerresinden ne istiyorsun?
Işığın tutsak olduğu sonsuz karanlığa
Benden ne damlayıp sıçrasın diye umuyorsun?

Koca güneşler bir kıvılcım tanesi
Sonsuzluğun hiç bitmeyen gecelerinde
Varlığımın bir yanıp bir sönen titrek alevinde
Yaşam,
etten kemikten bu bedende ne arıyorsun?

Kim bilir aydınlık hangi galaksinin ötesinde
Beş duyuda sıkışıp kaybolan hakikat
Zihnimin uçsuz bucaksız denizlerinde
Nereden bilirim sen kimsin?
Seni hiç duymadım
Seni hiç görmedim
Seni hiç koklamadım
Sana hiç dokunmadım
Yoksa sen bir hiç misin?...

Mavi Nihani

His

İçimde bir his var.
Damarlarıma sinmiş insanlar
Kanımda akıp kaybolan aşklar.

Bir gün bir yerde
Çocukluğumu dizlerimde uyuttuğum
Bedenimin yırtılıp
Ruhumu azat ettiği yerde
Bütün ölüleri
Bu şehre gömeceğim...

Mavi Nihani

His (1)

Hissediyorum...
Zaman ve mekan büküm büküm bükülüyor.
Etrafımda yalnızlıklar.
Başımda bir kadın
Göz yaşları süzülüyor.
Benim avuçlarım çocuk
Uzanıp ta saçlarına dokunmuyor...

Mavi Nihani

His (2)

Sessiz, sakin gözlemci benliğim
Falımda yollar hayatımda şeytanlar var
Kararsız bilinmez içinde seyrim
Hissediyorum...
Bunda farklı
Bunda heyecanlı bir iş var...

Mavi Nihani

Hüseyin

Sakalı gür, güleç yüzlü dedem vardı
Benimle gülüşüp konuşan kocaman bir dağdı
Kucağına varıp dizlerinde dalmak
Sanki uzak diyarlarda ölümsüz sultandı

Sessizleşti etekeleri son sözünü söylemeden
Cemaline bakamadım
İnanmadım daldığı sonsuzluğa
Yok öyle göçüp gitmek
Haber bile veremedim.
Daha oynayacak oyunumuz vardı
Oysa ne çok şey birden bire yetim kaldı...

Mavi Nihani

İcralık Piyano

Bastığım tuşlar benim değilmiş.
Ruhumu titreten
Dilimden dökülen ezgiler.
Kırık dökük duygular yüzümde
Düşmemek için tutduğum notalar.
Hepsi bu düzenbaz beşerin malları imiş.

Başladığım yere bak!
Ben ben değilim ki.
Olmak istemediğim her şeyim.
Değer mi ulan böyle idama mahkum yaşamak.
Birde var olmak için
İçine düştüğüm surete bak!

İşığa uyanmadık mı hepimiz?
Nefeste bir can
Göz yaşında akan bir an değil miyiz?
Niye çırpındıkça battığım
Niye çıkmak için
Başkasının göğsüne bastığım.
Yaşamak için
Ölmeye karar vermek değil midir?

Mavi Nihani

İhanet

Çakıldı hezimet çivisi avuçlarıma.
Karşımda baktığım
Acı çeken gözü yaşlı bağıra
Bir türlü inanmadım!
Kalbi param parça eden
Bu beşeri hastalığa...

Dikenli kollarında çarmıhın
Şimdi ben varım artık
Ve karşımda gördüğüm
Gözlere sinmiş
Nefislerde gizlenmiş
Kapkara bir hayalet
İHANET!!!

Yakarır yine de göklere
İnsaf...adalet...
Kanamış çökmüş sıkışmış göğsümden
Fışkırıyor kan
Fışkırıyor merhamet...
Nasıl görmez!
Nasıl bilmez!
kör alem
Şeytan nefesi bu sinsi cehalet.

Yoksa Habil öldüğünde
Tüm insanlıkta doğmadan
Çoktan ölmüş mü?

Mavi Nihani

İlham

Yazmalısın
Elinde kalem
Aklında hayalet bir an...

Dalmalısın
Geçmişin dehlizlerine
Geleceğin denizlerinde
Hani boğulacak gibi olursan
Ölümüne çırpındığın...

Ya
İlham seni kurtarır
Yüzünü şamarlayan
Kasvetli dalgalardan

Ya da
Kağıttan dünyalarda
Manasız hülyalarda
Kaybolur gidersen...

Mavi Nihani

İlk Aşk

İlk kez bir serap gördüm
Geceyle gündüz
Güneş ile aya döndü ömrüm
Seherden duyguya vardım
Bir yol belirdi hep
Önümde yıldız yıldız
Kalbim burkuldu önce
Sonra ateşler içinde yüzdüm...

Mavi Nihani

Kadın

Aldıkça aldı adam...
Kadın elini, avuçlarını
Gerdanında altınlarını
Verebilseydi canını...

İlk hediyemi aldığım
Küçük bedenimle esirgemeye kalktığım
İçime şefkatli nefesler gömen
Belki de ilk aşkımdı
Hayatımın kadını...

Mavi Nihani

Kadın Ve Adam

Bir baksana behey adam!
Anladık görmüyorsun ateşe verdiğin yürekleri.
Yeşil gecede mi almıyor gözlerini?
Ulaşamıyor sana uzanan minicik avuçlar...

Sende mücadele etsene be kadın!
Acıyla sızıyla beslenmek ne demek?
Sök avuçlarını şakağından
Eğ sene
Senden bir gülücük esirgeyen yüzleri...

Mavi Nihani

Kar Tanesi

Hatırlıyorum...
Yalnızlığımı yağın
Bir kar tanesi gibi süzıldün göğsüme
Ölüsü mezara
Dirisi taştan duvarlara mahkum
Soğuk ve karanlık şehrin kaldırımlarında
Avuçlarımı ısıtan
Göz bebeklerimi aydınlığa boğan
Bir tek sen varsın
Kar tanesi...

Mavi Nihani

Karanlık

Çiğliklerime boğulmuş kağıtlar
Kederime dayanmıyor kalemim bile
Yıldızları unutmuş gülüyor kör alem
Evrene gömülse de tüm güneşler
Karanlık yine göz bebekleri
Soğuk yine avuçlarım...

Mavi Nihani

Karanlık 1

Kurşun boca olmuş kalbim
Çökmüş etten kemikten kabrime
Işığı esir almış koca bir karanlık
Ne bir ses var
Ne de bir nefes yüreğimde...

Mavi Nihani

Karınca Kaleleri

Bilge...
Hani okul yollarında beraber
Hayatı bazen
Bazen de anlamsızlıklarını konuşuruz...
Derken bir karınca yuvası zeminde
Üstünde beşerin ayak izleri
Işığı kapanmış küçücük kendi gökyüzünde
Onu yok sayan
Onu hakir gören
Kim bilir
Hangi vicdansızın bencil düşleri...

Gözlerin acı içinde solduğunda
İşte buydu anlatmaya çalıştığım sana kızım
Merhamet yüreklerde son damla
Yaşamak; kapkaranlık bu evrende
Hiç bitmeyen
Sonsuz kavga...

Biz varız ya baba!
Bakıyoruz hayatın gözlerine dimdik.
Görüyoruz ayaklar altına alınmış alemleri.
Kim bozarsa bozsun
Avuçlarımıza sığıdığı kadar gücümüzle
Yeniden yapalım
küçük küçük
Karınca kaleleri...

Mavi Nihani

Kısır Döngü

Rahimde bir nokta esas hayatlar.
Yüzdü tüm varoluş annesinin denizlerinde
Feryat figan
Dolduğunda ciğerlere ilk nefesler
Sandık ki bu ruhlar
Kaybolmaz yıldızlar aleminde...

Ölmeye başlar beşer
Daha açtığında gözlerini.
Sever, kızar, küser, sızlar...
Evren sayacının
Su gibi akan saniyelerini
Gerı alınamadığını
Ancak yolunun sonunda anlar...

Zamansızdır her yok oluş...
Doymamıştır uçmaya
Kozasından fırlayan kelebek.
Zihnine sığmamıştır hayat
Bir başkasının.
Daha bitmemiştir masallar
Uykusuna dalmamıştır henüz
Mavi gözlü bir çocuk.

Dur demekle durmuyor
Çelikten çark işte...
Daha şimdi geçti saniye saniye anılar.
İnanmak yada inanmamak ile dolmuyor
Kum saati gibi
Tane tane gidiyor
Tüm hayatlar...

Cezalandırılmış sanki sonsuzluk...
Başlangıç ve bitiş muamması arasında.

Mavi Nihani

Köşk

Yürü yürü bitmiyor kaldırımlar
Annem bizi köşk yolunda sürüklüyor
Çekilmez bu kahır aslında ama
Kızgın dondurmacısı
Bitmeyen buruk şarkısı
Dedikodu çarşısı
Yan gözle bakan çaycısı
Gözümde tütüyor...

Bahçende ne oyunlar oynadım
Akmayan oluklarının
Dolmayan havuzlarının balığıydım
Kapılarda karşıladın her gelişimi
Taşlarında selamlaşır seninle
Hayalet lunaparkında buluşurdum.

Mavi Nihani

Küçüğün Duası

Allah'ım
Ne olur
Üzülüp de ağlamasın kadın bir daha
Ben hep karanlıkta kalmaya
Kendimle sana varmaya hazırım
Ne olur
Adamın sarhoş nefesi
Yüzüne değmesin bir daha
Ben dizlerimin üstünde
Ayuçlarımı sana uzatmış
Taştan bir kulun olmaya razıyım...

Mavi Nihani

Lahut

Palandöken; sert ciddi mizacında
Pos bıyıkları ile karşılar seni yüzü
Dev asa erişilmez endamında
Hiçbir medeniyet görmemiştir güldüğünü

İşte böyle bir dağda hayat bulmuş
İnce, zarif, yakışıklı lahut
Sen nasıl doğruldun
Soğğun kaydattığı çorağın ortasında
Sen karanlığı nasıl boğdun
Kışların bitmediği buz aynasında...

Mavi Nihani

Mavuş'un Bahçesi

Belgiye'nin sigarası dudaklarında
Gözlerinde kumarbaz ciddiyeti
Bir kahkaha patlatıyor zümrâl
Papaz elinde belli ki
Çakır gözlü birsen sinirli sinirli bakıyor
Bir yandan havada uçuşan dedikodular
Öbür yandan dumanlı gerginlik
Kadınların kaosu
Böreği baklavası baş döndürüyor

Dört bir yanı ayrı bir dünya
Bir yanı lunapark
Bir yanı canavar adası
Bir yanı paslı kırık dökük bir land

Direksiyonuna geçince
Hayallere sürüyorum kamyoneti
Duvarlarının arkasında başka diyarlar var
Zıpladıkça onları görüyorum
Az daha yorulduğumda
Salıncağında göklere süzülüyorum

Her girdiğimde kapısından içeri
Bambaşka masallar ile karşılardı
Mavuş'un bahçesi.

Mavi Nihani

Melek Han

Bilir misin mercan yokuşu diktir
Ticaret diye seni alır seni satarlar pazarda
Sirtında Süleymaniye bahçesinde kanuni
bi haber bu dünyadan...
Şeytanlar müşteri arıyor melek handa

Mavi Nihani

Mesaj

Ayağa kalk ey insan oğlu
Bekleme cehennemi
Esas aynalar mahşer
Bakarsan göreceksin
Kendi kendini alt etmiş bu beşer...

Donmuş zihinler, işte şer.
Derindir evren kadar bu beden
Kaybolmuş içinde silik benlikler
Kaldır kafanı,
Sök avuçlarını
Karşında işte
Sana bakıyor
Yıldız yıldız
Küçük bir kara delikten...

Biliyorum oradasın
Dizginledin sesleri notalarda
Mesafesiz sonsuzluklar da
Dipsiz karanlıklarında göz bebeklerinin
Işıklar hayal ettin...

Maddeye yenilme ey insan oğlu
Varlık;
Elde avuç
Avuçta küçük bir nokta.
Varoluş;
Beş duyudan ibaret kafalarda...
Bakarsan göreceksin
Çürütmüş kendi kendini
Etten kemikten
Bir yığın ceset

Mavi Nihani

Nahide Öğretmen

İnönü'nün merdivenleri ıslandı göz yaşlarımla
Sarsıldı varlığım o soğuk basamaklarda

O an yok oldum sandım
Bir an on yaşım la baş başa kaldım.

Derken sırtımda Nahide'nin elleri
Bir günde bir tabak kısır yerken buldum kendimi.

Kıvırcık saçlı
Kahverengi pelerinli
Kahramanım benim
Hep güzellik öğrendim senden canım öğretmenim.

Mavi Nihani

Narmanlı apartmanı

Narman'dan yokuş yukarı koşuyorum
Azıcık daha hızlanırsam belki
Bir kuş gibi kanatlanıyorum
Telat la tolga da var yanımda
Şağra çikolatalar ağızımızda
Önce kaleleri zapt edeceğiz
Sonra kümbetin orda
Şerefte dondurma yiyeceğiz.

Babamın tahtaları yağlı küçücük dükkanında
Zeminde açılan kapağın ardında
Bir gizem var onu bulacağız
Bir de kırmızı kamyonu vardı adamın
Onun metal kokan sırtında
Su tabancalarımızı çekip
Tüm öcülerini orada vuracağız...

Bir gün gizem dolu o diyara gideceğim diye
Temiz bir kafa attım
Demirden süvariye
Dudağımda izi kaldı
aklımda sızısı.
Ne sular aktı altından
Ne zamanlar uçtu başımdan
Ama bir türlü bitmedi hala kavgası.

Mavi Nihani

Oyunlarım

Ahh! benim güzel oyunlarım.
Gerçeğe inat var olduğum
Dağılsa buluttan diyarlar dostlarımı bulduğum
O canlı,
O renkli,
O plastikten dünyalar

Hakikat mi? O da neymiş?
Yeter bana gerçek rüyalar.
Adam ve kadının altında kalmış
Baksam görecekđim
Uzansam tutacakđım sanki
Hepsi gizli rengarenk oyuncaklar.

Mavi Nihani

Öykü

İçinden bir nefes bir yürek çıkmış pertevin
Sessizliği boğan ağlamaklı gözleriyle
Ete kemiğe bürünmüş aşk kokan bu tenin
Evrenin gözleri gizli sanki küçücük ellerinde...

Mavi Nihani

Öykü 1

Her daldığında uykulara gözlerin.
Dona kalır dilimde
Daha bitmemiş masallar...
Yitirir anlamını alem avuçlarımda.
Uyanıp da gülersin diye evrene
Göz bebeğime gizli
Zifiri karanlık
Tüm sabahlara gebe kalır...

Mavi Nihani

Pertev

Bazen dönmez aşklara dilim.
Hapsolsada gözbebeğime tüm evren
Sanki yıldız yıldız gecelerde hislerim...
Avuçlarıma akıyor sevdası
Mesafesiz kutsal bir şehirden...

Şeni seviyorum demek yetmez
İşte O...öyle bir anki...
Ne bir kainat
Nede bir varoluş etmez...
Koysan da üst üste doğduğundan beri tüm beşeri...

Pertev nedir bilir misin nazım?
Doğar o kalbinden bir insanın
Ancak mavisinin göğsünde batan
Kıp kızıl bir güneştir...

Kimdir O bilir misin fazıl?
Parçalara bölünmüş çorak benliklerin
Kollarında büyüüp yeşerdiği
Bakmaya doyamadığın
Rengarenk çiçekler...

Mavi Nihani

Pertev (Ömrümün Yarısı)

Arkandan her bakakaldığımda
Çakılır gölgem ardıma
Zaman durur...
Yalnızlık kudurur...
Dolar gözlerim boş avuçlarıma
Kalbim, adımların silinmiş kaldırımlara kırılır.
Tutulur deniz mavilerde
Dalgalar martılarda,
Damlalar bulutlarda,
Mey, içinden kopan notalarda burkudur...

Kurşunlara boğulur bütün renkler
Sisli İstanbul sokaklarında
Sensizlik kabir gibi ürkütür
Yanık yüreği, kemikten tabutlarda...

Şensiz olmaz demedim mi.
Ömrümün yarısı.
Kümbette doğmuş,
Kepenekte kaybolmuş mavi giz...
Ne öyküyle başlar sevdalar
Ne bilge büyür türkülerde
Yarısı geçti işte, yıldız yıldız gecelerde

Her saniyesi evrene kazınmış bu şiir
Aklıma aşkının,
Göz bebeklerime ışıkların,
Göğsüme karların düştüğü
Mesafesiz şehri getirir...

Mavi Nihani

Rus Pazarı

Memleketinden uzak
Erzurum'da kurulmuş pazarlar
Yükleri sırtında
Gelecekleri soğuklarda kavrulmuş
Elektrikten dünyalar tezgahlarında
Hiç görmediğim
bir birinden renkli oyuncaklar

Asık suratları
Hayalleri kim bilir kimler çalmış
Yüzleri hiç gülmüyor
Kim bilir ölü aşkları kimlere varmış
Sarı saçlarından
Dalmış bakışlarından
Beti benzi atmış endamlarından
Canları damla damla akmış

Mavi Nihani

Sen Varsan Bende Varım

Seni ilk kez gördüğümde
Hayallerim ellerinde
Kulaklarımda melodilerin
Gözlerinde türkülerinle buluştum...

Yağdı kıvılcımların
Yıldız yıldız göğsüme
Kurşuni yüreğim
Ağır ağır tutuştu
Sevda saçan gülümseyişinde.

Sen güneşsen bende ayım
Sen dağsan ben üstünde bir taş
Sen okyanussan
Ben denizlerinde yüzen bir canım.
Sen hayatsın aşkım
Ancak
Sen varsan ben varım!

Mavi Nihani

Sızı

Ey kurşuni, soğuk, geçilmez palandöken
Çocukluğum tırmandı yokuşlarında
Yoksa sen mi yazdın alınma yazgımı?
Aslında hayat;
Rahimde küçücük bir nokta.

İstanbul yolları uzadıkça uzuyor
Ancak kadının bağrında
Minicik göğsümü sızlatan çilem
Huzur buluyor...

Mavi Nihani

Süleymaniye

Heybetli yalnız taştan duvarlar
galata ya üstten üstten bakıyorsun
Sinan'ın göğsünden doğmuş nazar boncuğunu
Mızrak gibi göğe doğru sallıyorsun.
Süleymaniye duvarlarından ne gölgeler
Dehlizlerinden ne katranlar akmış
Gördüm halicin tepesinden
Kanuninin kılıcını denizlerde savuruyorsun...

Mavi Nihani

Şaşkın

Çok şaşkınım!
Yok mu
Bana verecek bir elin?
Gövdemde evren kadar büyük yük
Yıldız yıldız karanlık göz bebeklerim
Bu ağır baş taşınmıyor artık.
Omzunda azıcık gizlendiğim
Nefesinde burkulup hüznlendiğim
Yalnız çocukluğum dizlerinde
Saçlarımda gezinen o merhamet dolu avuçlar
Yok mu?

Mavi Nihani

Taştan Muhafız (İstanbul)

İşte İstanbul ben geldim
İçimde yükselen dalgaların üstünde
Sığmıyor zihnime hayallerim
Sen; her şeyi görmüş yaşlı bir bilge
Ben; daha beni bile bulamamış kelle

Gece ile gündüz zengin ile fakir yarı belinden bölünmüş
Karışmış medeniyetler nemli taşlarında
İstanbul saçların beşer eli ile örülmüş
Kalbin demirden
Kül olmuş düşler ile
Ezelden beri ağır ağır dövülmüş.

Farkında değilim derinliğinin
Ne beşerin seni gördüğü rüyalarından
Ne alemin çocuklarına akıttığı hülyalarından
Mahkum olmuş karşılıksız sevdalar mezarlarında
Meğer bir milletin toprakla kazınmış kalbi
Atıyor şehrin taştan muhafızlarının bağrında...

Mavi Nihani

Tek Tip (yok Oluş)

Bugün de ölmemeye
Fakat
Ölene kadar yaşamaya
Karar verdik...
Yavaş yavaş
Kendinden kaçarak.

Değil midir en büyük intihar
Sürüye aynı düşlerle bağlanmak
Tarlânın birine ekilmiş gibi
Sonunda gelecek korkunç bir bahar
Hasatta yarı belinden koparılmak
Yaşamaya karar vermek midir?
Tek düze
Tek tip...

Mavi Nihani

Tutsak Notalar

Siyah bir piyano vardı inönü de
Grand tuvalet dikiliyor karşımda
Siyah beyaz parmakları kulağıma fısıldıyor
Çok davetkar sanki bir gizem var sandığımda

Açılrsa kapakları süzüleceğim biliyorum
Bir parmaklık birde gardiyan var
Tutsak notalar
ve mahkum benliğim arasında...

Mavi Nihani

Tüccar

Kusura bakma samet amca
Dükkanın önünü senden o çaldı
İçimdeki minik girişimci
İlk ipliğini işte orada sattı.

Tüccarım sanki ezelden beri
Bir ses var inceden beni çağırıyor
Al eline sancağı
Doldur kabı kâcağı
Fethet dünyalar limanını diyor...

Mavi Nihani

Umut

Yoksa umut!
Çoktan sönmüş bir yıldızdan
Ârda kalan
Göz bebeklerine akan
Son ışıltı mı?

Mavi Nihani

Uyku

Hava puslu
Her Şey gri...
Patlıyor yağmur damlaları
Alemin boynu bükük ensesinde

Rüyasından uyandım hayatın...
Şimdi fark ettim
Cehennemın dibinde doğduğumu
Asıl anlamadığım...
Ne günahlar işledik te
Böyle azaplarda boğulduğumu.

Mavi Nihani

Üç Kardeş

Tekerlekli üç kat sehpanın
Her rafına sığışmış kardeşlerim vardı.
Hayalimizdeki minibüstü ev diyarında
Şıra bende inecek vardı
İşte gidilecek bir yol daha oyunumuzda

Bir gün kırıldı sehpanın tekerleği
Yarım kalan oyuna mı üzölmeli
Yoksa gizlemeli mi acı gerçeği
Sanatkar ellere döndürdü
Oyunlarda kırılmış annemin porselenleri

Belki yemedik sillesini o gün kadının
Sonra üstüme devrildi ama
Diyarın en büyük camdan devi.

Daldım çocukluğuma çıkamıyorum
Meğer yarım kalmış ne çok oyun varmış...

Mavi Nihani

Üstada Saygılar (Necip Fazıl Kısakürek)

Düşünüyorum
Necip miyim Fazıl mıyım?
Kaldırımlarda çakılmış
Çilelerde sarsılmış
Çorak benliklerden farksız mıyım?

Fark ediyorum
Mezar taşın boş
Onca zaman sığıdı da kanadına
Bir cümle bu mabede sığmadı mı?
Şimdi ölün uçsuz bucaksız mahşerde
Dirin kıtalara yazılmış satırlarında mı?

Mavi Nihani

Var Olmak...

Umutsuzluk
Bir zehir selidir.
Sızar zihinlere oluk oluk.

Umut
Kader sandığın
Çağılıyla coşan hayat pınarında
Kıvrak bir somon gibi
Akışın tersinde var olmaktır...

Mavi Nihani

Varoluş Paleti

Yenibosna'da
Bir sokak arasında girdin hayatıma
Bahçende açtı ilk kırmızı gülüm
Pencerende daldı gözlerim sevdalara
Hakikatlerde içten içe yanan közdüm...

Sınıfında gördüğüm rüyaları
Bir bilsen hangi falcılarda gözdüm
Sen ismini Necip Fazıldan almışsın
Ben şair ruhumu
İşte o sıralarda buldum.

Ülkücüyüm o vakit
En iyi dostum bir Kürt
Sanırdım milliyet kıtalarda ari
Oysa bütün renkler
Dünyaya doğmuş
Sınırsız beşerî bir varoluş paleti

Kırıldı kafamda beş duyu zincirlerim
Ocağında pişti kardeşliğim
Ta ki sığağında fark ettim
Hepimizin insan olduğunu

Mavi Nihani

Yeşil Gece

Gözlerim yıldız yıldız
Bakıyor yeşil bir geceden
Kalbim param parça
Dökülüyor ezik, çürük bu bedenden.

Çok korkunçtur
Beşerin kendi ile savaşı
Zafer diye bir şey yoktur
Yakmadan şakaklarda avuçları
Manada akli...

Ölüde olsa içinde bir fikir doğacak
Farklı senler de filizlenir
Gübresi toz olmuş zihinler
İşte o zaman tüm alem
Bitap kollarında yeniden canlanacak...

Mavi Nihani

Yitersen Yit! (Kskn Zalim)

Unutmuşum
Kskn zalimliği
Yüreği kas katı
Zihni kan çanağı...
atırđıyor sevdam
şıkışmış, kanamış göğsümde
Adınla atan kalbimi
Yaktın fke cehenneminde
Klleri sabundan
Avuçları kurşundan
Ağır ağır
Suratıma savurdun...

Gideceksen git
Bırak huzursuz çocukluğumu
Zaten lime lime ruhum
Satmışlar  kuruşa dostluğumu
Bir sen kaldın...
Girmeden gnahıma ellerinle
Sadece seni sevmiş olduğumu
Unutmadan
Yitersen yit...

Ben gidemem küskün.
Trk trk sözüm var aleme
Her duyduğum melodi zgn.

Ben terk edemem zalim.
Sensiz esir, kayıp bu zindanda
Uğruna karanlığı yıldızlara boğar
Hatırına evrenin ıssızlığında
O sonsuz geeye
Binbir ay doğar...

Mavi Nihani

Yitmiş

Yitmiş ama yok olmamiş şiirler gibi
O satırları yaktıktan sonra
şairin sona olan yolculuğu
Kelimelerin sonsuzda uzanişı var ya...

Mavi Nihani

Yoksul

Büyümüşte küçülmüş yüzlerde fakirlik
Daha dokuzunda yakalanmış
Seceattin, Selçuk, Emre
Baharat yolunda sürünerek var olmak
Alınlara çizilmiş derin bir darbe

Mavi Nihani

Zaman Yolcusu

Akıyor zaman
Parmak uçlarımda,
Piyano tuşlarında...
Ölümler yeniden doğuyor sanki
Titreyen tel tel notalarda.
Geçmişin seslerini,
Geleceğin nefesinde tutmak
Bugüne tutsak benliğimi
Zamanda yolculuğa çıkarır

Mavi Nihani

Zamansız Yolculuk

Günün birinde
Durmuş kalbim
Küçücük göğsümde

Senin kucağında göçmüştüm ben
Bir yolculuğa çıktım azıcık ömrümde
Kozamı yırtmış kelebek olmuştum ben

Hakikate uzanmış
Selçuk'un dizdiği gerdanında
Ulu caminin taştan limanından
Çifte minarenin lal aliminden
Yakutiye'nin çivit mavisinden
Kalenin gözü kör
Kulağı sağır
Zamansız saatinden geçmişim ben

Ne diye tuttun kanadımdan
Tıktın beni bu yoksul
Kalbi kırık suretime.
Bıraksaydın belki varırdım sonsuzluğa
Belki geceyle gündüze karışır
Güneşlerin sonsuz gecede ki
Karanlığına şaşırırdım.
O zaman anlardım belki
Neden doğduğumu
Cezası infaz edilen
Aslında hayatla
ölüme mahkûm olduğumu..

Mavi Nihani